

Motion till riksdagen 2005/06:Ju20

av **Jörgen Johansson (c)**
med anledning av prop. 2005/06:113

Ökad kontroll av vapen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att införa en period av s.k. allmän vapenamnesti.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ålägga socialtjänsten anmälningsskyldighet av personer som på grund av extraordinära händelser anses olämpliga att inneha vapen.

Motivering

Samhällets uppgift är bl.a. att förhindra att skjutvapen hamnar på den illegala marknaden samtidigt som missbruk, olyckshändelser och brottslig verksamhet med legala vapen förhindras. Det är därför viktigt att åtgärder vidtas på ett konstruktivt sätt så att människor kan känna sig trygga i samhället samtidigt som de som har legala vapen och är skötsamma inte hamnar i en negativ dager.

Trots åtgärder finns det i samhället stora mängder av illegala vapen. Många är de som aktivt vill göra sig av med dessa vapen samtidigt som rädslan för påföljd förhindrar dem att göra det. Det är därför återigen dags att införa en tillfällig allmän vapenamnesti och låta människor under en kortare period lämna in illegala vapen och vapen de vill bli kvitt till polisen utan risk för bestraffning. Detta prövades mycket framgångsrikt för något decennium sedan av den borgerliga regeringen. Enligt uppgift fick man in cirka 17 000 illegala vapen och vapen som människor ville bli av med.

En allmän vapenamnesti löser givetvis inte alla de problem som finns med illegala vapen. Det kan ändå vara en del av en lösning för att föra utvecklingen en bit framåt mot ett samhälle med mindre våld. Detta bör ges regeringen till känna.

Många människor råkar, av olika anledningar, ut för en kris under sitt liv. Ofta är det tillfälliga psykoser men ibland är det djupare psykisk sjukdom eller demens. För att minimera risken för användandet av skjutvapen vid en djupare kris infördes en lag 1996 vilken innebar anmälningsskyldighet till polis för

Fel! Okänt namn på

läkare med dessa patienter. Efterlevnaden blev dålig vilket innebar att lagen förstärktes år 2000 att gälla sjuka även i öppen psykiatrisk vård. Trots förstärkningen har efterlevnaden varit minimal vilket visar på en differens mellan landets landsting, avseende anmälningar, om 36 gånger. Följden har blivit att dessa patienter använt vapen, ofta med tragisk utgång. Följden av detta har blivit en förstärkt livslång kris för många människor. Få är de som kan leva vidare utan djupa ärr efter en psykos om man har tillfogat någon nära anhörig skada eller rent av bragt någon nära om livet i samband med att man påverkad av sjukdomen har tillgripit ett vapen i affekt. Utvidgningen av läkares anmälningsplikt är därför bra men måste också följas upp så att lagstiftningen blir verksam. Motsvarande insikt om människors psykiska hälsa har socialtjänsten. De kan redan i ett initialskede se personers förändringar och bör i sådana sammanhang påtala detta för polis. Följden av detta kan vara återkallande av vapen alternativt säkring av den drabbades vapenskåp i hemmet. Åtgärden ska ses som ett värnande om såväl den berördes medmänniskor som den enskilde själv. Att detta sker är ett ansvar för alla som medmänniskor. Det är därför viktigt att en anmälningskyldighet också ska omfatta socialtjänsten. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 10 mars 2006

Jörgen Johansson (c)